

Львів, 1995. Вип. 25. С. 45–47.

4. Ковтун О. В. Особливості перекладу англійських авіаційних термінів українською мовою. Соціокультурні та етнолінгвістичні проблеми галузевого перекладу в парадигмі євроінтеграції: матеріали III Міжнар. наук.-практ. конф. (2–3 квітня 2010 р.). Київ: АграрМедіаГруп, 2010. С. 182–186.

Катерина Хрипун

ЗНАЧЕННЯ ВІРТУАЛЬНОЇ ЕКСКУРСІЇ В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ХАРЧОВОГО ПРОФІЛЮ

Нині заклади професійно-технічної освіти потребують висококваліфікованих педагогічних працівників. Основні вимоги до даної категорії освітян окреслює Тетяна Герлянд: «...здатні до ефективної професійної роботи за фахом, володіють здатністю вирішувати проблеми, в тому числі професійні, що виникають в реальних ситуаціях діяльності з використанням знань, життєвого і професійного досвіду, відчувають необхідність у постійному професійному зростанні. Цілком очевидно, що вказані якості повинні ґрунтуватися на професійній компетентності майбутніх фахівців, яка передбачає наявність особистого творчого потенціалу, глибокого розуміння виробничо-педагогічних явищ [2, с. 38].

Серед українських науковців проблемам модернізації вищої професійної освіти, підвищення якості професійної підготовки майбутніх спеціалістів приділено увагу в роботах: А. Алексюка, В. Безпалька, С. Вітвицької, О. Дубасенюк, Н. Дубової, І. Каньковського, М. Цирельчука та ін.

З метою успішного освоєння дисциплін в такій ситуації викладачеві самостійно доводиться шукати різноманітні шляхи вирішення даної проблеми. Цілком природно, що альтернативою стає відвідування підприємств харчової галузі.

Виробничі екскурсії – це одна з продуктивних форм роботи зі здобувачами професійної освіти харчового профілю [4]. Вони мають велике освітнє та виховне значення, оскільки слугують формою наочного ознайомлення студентів з обладнанням і технологією, організацією виробництва, змістом праці, умовами праці тощо.

Під час проведення екскурсій, як правило, ставлять такі цілі:

- ознайомитись з інноваційними технологічними процесами, новітнім обладнанням;
- вивчення роботи технологічних пристроїв в умовах виробництва;
- усвідомлення необхідності отримання нових знань для подальшої роботи за фахом;

- зміцнення зацікавленості студента професією;
- можливість визначитись з місцем проходження виробничої практики;
- пряме спілкування з фахівцями та персоналом підприємства за обраною професією;
- отримання інформації для вибору тематики та успішнішого виконання курсової чи кваліфікаційної роботи [4].

Але є певні обмеження відвідування студентами виробництв: політикою деяких підприємств харчової промисловості, які мають новітні технології не допускається проведення екскурсій. А також складнощі під час організації освітнього процесу та фінансові витрати при можливій поїздки на підприємства «сусіднього» регіону.

Зокрема, в реаліях сьогодення, коли більшість закладів освіти в Україні вимушені освітній процес проводити в онлайн форматі, а підприємства з безпекових міркувань перенесені в більш безпечні регіони або ж взагалі знищені чи припинили роботу, екскурсії стали нереальною подією.

Альтернативою може слугувати віртуальна екскурсія – це один із ефективних способів подання інформації, оскільки під час перегляду учасники ніби безпосередньо присутні на самому об'єкті.

Плюси віртуальних екскурсій: доступність; інтерактивність; можливість ознайомлення з технологічними процесами на підприємстві, обладнанням, умовами праці в будь-який час та в будь-якому порядку, зручному для конкретного студента; можливість багаторазової «участі» в екскурсії та перегляду доданої інформації; ефект присутності; відсутність географічних перешкод; можливість проведення порівняльного аналізу різних підприємств за рівнем новизни сучасних технологій, унікальності обладнання, організації та санітарного стану виробництва; можливість проведення порівняльного аналізу різних підприємств за рівнем новітніх технологій, унікальності обладнання, організації та санітарного стану виробництва [3].

Мінуси віртуальних екскурсій: нема можливості «живого спілкування», обмеженість вражень, відсутність особистісної адаптації студентів до реальних виробничих умов; відсутність такого виховного моменту, як шанобливе ставлення до дисципліни, санітарії і техніки безпеки, бо під час відвідин екскурсій надягають спецодяг, халати, обробляють руки дезінфекційним засобом тощо [3].

Як стверджує Олександр Коваленко, «...віртуальна екскурсія, по суті, – це мультимедійна фотопанорама, в яку можна помістити відео, графіку, текст, посилання. Але на відміну від відео або звичайної серії фотографій віртуальні екскурсії мають інтерактивність» [1, с. 95]. Так, наприклад, віртуальні екскурсії проводять найбільші світові музеї – Лувр,

Музей Акрополя, Сикстинська капела.

Однак це зовсім не означає, що реальні екскурсії мають відійти на другий план. На нашу думку, для ефективної підготовки майбутніх фахівців, оптимальним рішенням є поєднання реальності та віртуальності в екскурсіях з огляду на інтереси студентів і завдання навчання.

Отже, віртуальна екскурсія спрямована не лише на здобуття предметних знань, а й на формування у здобувачів вищої освіти пізнавальних, комунікативних, регулятивних навчальних дій, що сприяє підвищенню інтересу до навчання та майбутньої професії.

Список використаних джерел

1. Коваленко О. В. Використання віртуальних екскурсій як сучасних форм організації навчального процесу. *Інноваційна педагогіка*. 2019. № 9. С. 94–97.
2. Герлянд Т. М. Сучасні аспекти формування професійної компетентності майбутніх кваліфікованих робітників. *Педагогіка і психологія професійної освіти: науково-методичний журнал*. 2010. № 1–2. С. 37–43.
3. Гуревич Р. С., Кадемія М. Ю. Інформаційнотелекомунікаційні технології в навчальному процесі та наукових дослідженнях : навч. посіб. Вінниця : ООО «Планер», 2005. 336 с.
4. Філімонова І. А. Проблеми професійної підготовки майбутніх фахівців-технологів у вищих педагогічних навчальних закладах. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: зб. наук. пр. / редкол.* Київ – Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2016. Вип. 47. С. 284–287.

Дар'я Чепіга

ЧОЛОВІЧИЙ КОСТЮМ В АССИРО-ВАВІЛОНІЇ

Костюм – це дуже важливий елемент для будь-якої країни та нації, адже завдяки саме костюмам ми можемо дізнатися про традиції, звичаї, символи тієї чи іншої країни, а також того чи іншого періоду часу.

Актуальність теми зумовлюється, тим що дослідження костюму чоловіка Ассіро-Вавілонії може розкрити багато цікавих фактів про спосіб життя та культуру цієї давньої цивілізації. Важливо вивчити тканини, кольори, взуття та аксесуари, що використовувалися в цей період, а також їх символіку та значення.

Розуміння складових костюма чоловіка Ассіро-Вавілонії може також вплинути на модні тенденції та дизайн одягу в сучасному світі. Вивчення традиційних технік та ремесел, що застосовувалися для виготовлення